

L'hora dels astròlegs

Joan F. Mira

Com cada any, el vespre del 5 de gener van arribar per terra, mar i aire els Reis d'Orient als nostres pobles i ciutats, i les criatures els van rebre amb l'emoció i la convicció que correspon. Els tres Reis d'Orient no eren reis, no sabem si n'eren tres o quatre o cinc, i només apareixen a l'evangeli de Mateu com a "mags", *mágoi* en grec, que vol dir endevins, sacerdots perses, astròlegs o intèrprets dels senyals del cel. Seguien, com sap tothom, el camí que marcava un estel. Els infants hi creuen amb la il·lusió dels pocs anys, i els adults somriem amablement davant de la innocència infantil, i organitzem festes i desfílades i el comerç del regal per estimular-la. Fins ací, perfecte. El cas, però, és que la innocència, la credulitat, la fe en les estrelles, en els mags d'occident i d'orient, en els astròlegs, una fe amb els mateixos fonaments que la dels nens en els tres reis, s'ha mantingut immutable entre els adults. És una fe molt antiga i escampada, anterior a tot càlcul racional i a tota explicació de la ciència astronòmica; i en el cas dels horòscops i de l'astrologia, incompatible amb l'esquema més simple del sistema solar. Però uns tres segles abans de la nostra era els grecs hel·lenístics van donar forma regular a l'"observació de l'hora", que això vol dir horòscop –de l'hora i el dia i la conjunció o posició dels planetes en el moment del naixement–, i d'ací en derivaren, seguint doctrines d'orient, previsions molt concretes sobre la marxa dels esdeveniments humans. Si la terra era el centre del món, si els planetes i estels ens rodejaven combinant energies, influències i forces, tot això podia tindre algun sentit plausible: almenys responia a la pregunta de saber què ens espera, per què som com som i per què passen les coses que passen. I així es va mantenir la fe segles i segles, hi creien els romans, hi creien els cristians, els monjos i els bisbes, els reis medievals, Dante Alighieri, els filòsofs escolàstics i els savis del renaixement. I no hi ha fet res que la visió del món on encaixava l'explicació astrològica siga ja insostenible, que el mínim sentit racional ens confirme que els planetes són el que són, que siga rigorosament impossible, impensable, que la posició de Mart, Venus o Júpiter pugui determinar, per alguna influència remota de no se sap què, el resultat d'un amor, d'un negoci o d'un viatge de vacances a la terra. Tant se val perquè la humanitat, inclosa la humanitat occidental, racional, europea, educada i tot això, continua buscant l'explicació de les coses que no en tenen, i és capaç d'acceptar, i pagar, respostes ridículament impossibles.

A França, el país de Descartes i de l'Enciclopèdia, més del 40% de la població creu en l'explicació dels caràcters pels signes del zodíac, la quarta part llegeix l'horòscop i el tenen en compte en la vida, i prop del 15% han consultat un astròleg. Ho feia François Mitterrand, que preguntava regularment a la cèlebre Eizabeth Tessier: "Dígues-me com vaig jo, i com va França." L'Institut National des Arts Devinatoires té més

d'un miler d'astròlegs registrats, però es calcula que els practicants d'aquestes arts en són més de 40.000, comptant-hi els horoscopistes diversos, els vidents, mèdiums, tarotistes, numeròlegs i altres professionals, en directe, per telèfon, o per Internet, que és ja el vehicle més popular de les consultes. El negoci, en conjunt, mou ara mateix uns 4.500 milions d'euros al país de les llums: molt més que el sector sencer de l'edició. Un exemple espectacular: els responsables de l'expansió de la Fnac, il·lustre mostra il·lustrada de la cultura d'esquerra (originalment, si més no), eren individus regularment ateus, fills de la deessa Raó, nés de Descartes, i dirigents empresarials pragmàtics. I van reclutar els nous quadres seguint criteris astrològics, buscant l'harmonia celestial entre els seus col·laboradors: bessons enginyosos, sagitaris decidits, escorpions curiosos, i tota la resta. No és broma: ho fan banquers, polítics, grans empreses, ho fa el país sencer, Europa, Àsia i Amèrica, i els astròlegs, bruixots, mags i endevins mai no han tingut un futur tan brillant.

“L'Institut National des Arts Devinatoires té més d'un miler d'astròlegs registrats, però es calcula que els practicants d'aquestes arts en són més de 40.000, comptant-hi els horoscopistes diversos, els vidents, mèdiums, tarotistes, numeròlegs i altres professionals, en directe, per telèfon, o per Internet, que és ja el vehicle més popular de les consultes. El negoci, en conjunt, mou ara mateix uns 4.500 milions d'euros al país de les llums: molt més que el sector sencer de l'edició”